

Presse- og Informationsafdelingen

PRESSEMEDDELELSE NR. 56/03

3. juli 2003

Domstolens dom i sag C-156/01

*R.P. van der Duin / Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen og
Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen / T.W. van Wegberg-van
Brederode*

**PENSIONISTER, DER HAR VALGT AT BOSÆTTE SIG I EN ANDEN
MEDLEMSSTAT END DERES OPRINDELSESMEDLEMSSTAT, SKAL ANMODE
DEN SYGEKASSE, SOM DE ER REGISTRERET HOS I BOPÆLSMEDLEMSSTATEN,
OM FORHÅNDSTILLADELSE TIL AT MODTAGE LÆGEBHANDLING I EN ANDEN
MEDLEMSSTAT**

*Dette princip finder ligeledes anvendelse på pensionister, der modtager lægebehandling i den
stat, der udbetaler deres pension eller rente*

R.P. van der Duin forlod Nederlandene i 1989 for at bosætte sig i Frankrig, og lod sig indskrive ved den lokale sygekasse. Han oppebærer ydelser ved invaliditet, der udredes af den kompetente nederlandske institution. Efter R.P. van der Duin havde været udsat for en alvorlig ulykke, blev han behandlet i Frankrig i ca. et år. Han blev herefter indlagt på universitetshospitalet i Rotterdam (Nederlandene) for dér at blive behandlet for post-traumatisk dystrofi af sin højre hånd.

T.W. van Wegberg-van Brederode forlod Nederlandene i 1995 for at bosætte sig i Spanien med sin ægtefælle, der oppebærer en nederlandsk pension, der udredes af de kompetente nederlandske institutioner. De lod sig registrere ved den spanske sygekasse. Efter at have opsøgt en spansk gynækolog, der konstaterede, at det var nødvendigt at få foretaget en operation, tog T.W. Wegberg-Van Brederode til Nederlandene for at blive opereret dér.

ANOZ Zorgverzekeringen, der er en nederlandsk sygekasse, afviste de to nederlandske hospitalers anmodning om refusion af udgifterne til behandlingen – uanset at den franske,

henholdsvis den spanske sygekasse havde udstedt en blanket E 111 – med den begrundelse, at den pågældende behandling ikke opfyldte de betingelser, der er fastsat i fællesskabslovgivningen om social sikring af vandrende arbejdstagere ¹. I det foreliggende tilfælde skulle de pågældende nemlig have rekvireret en blanket E 112, der kræves i tilfælde, hvor en sikret ønsker at opnå tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat med henblik på dér at modtage lægebehandling, og sygekasserne i bopælsstaterne afviste at udstede en sådan blanket med tilbagevirkende kraft. Van der Duin og van Wegberg-van Brederode indbragte ANOZ Zorgverzekeringens afslag på at afholde udgifterne til de pågældende behandlinger for de nederlandske domstole.

Centrale Raad van Beroep spørger De Europæiske Fællesskabers Domstol om, hvilken medlemsstat, der skal påtage sig at afholde udgifterne til den pågældende lægebehandling, og om hvilken sygekasse, der er kompetent til at meddele forhåndstilladelse i en sådan situation?

Domstolen bemærker for det første, at når en pensionist eller rentemodtager og dennes familiemedlemmer **har ladet sig registrere ved den kompetente institution i bopælsmedlemsstaten**, har de i medfør af fællesskabsretten krav på naturalydelser fra denne sygekasse, ligesom enhver anden pensionist, der er bosat på denne medlemsstats område.

Det følger heraf, at det er institutionen på det sted, hvor de pågældende er bosat, der er den institution, der er kompetent til at tillade de socialt sikrede at rejse til en anden medlemsstat, herunder den medlemsstat, der udbetaler pensionen eller renten, med henblik på dér at modtage naturalydelser under de betingelser, der er fastsat i fællesskabslovgivningen. Denne institution er selv bedst egnet til at kontrollere, om betingelserne for at meddele en sådan tilladelse konkret er opfyldt.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen

*Pressemeddelelsen kan fås på alle officielle sprog
Dommen er tilgængelig på Domstolens websted
www.curia.eu.int
fra i dag ca. kl. 15.00*

*Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Steen Hjelmblink på
tlf. (+352) 4303 3651 eller fax (+352) 4303 2033*

¹ Forordning nr. 1408/71, som ændret ved forordning nr. 2001/83 (EFT L 230, s. 6).